

ΕΤΟΣ 65ον

4 Ιουλίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3340)

Η ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Σήμερα γιορτάζει, λαμπροφορεί η Έκκλησία, αγαπητοί αδελφοί. Όλοι οι πιστοί, όπως μας εκδιηγείται η σημερινή περικοπή των Πράξεων, ήταν συγκεντρωμένοι με μία καρδιά, «ὁμοθυμαδόν», στο ίδιο μέρος. Σάν ένας άνθρωπος! Όπως ο Θεός μας είναι Ένας κατά την ουσία και τρισυπόστατος κατά τις υποστάσεις, έτσι και ο Άνθρωπος είναι ένας κατά την ουσία και «μυριυπόστατος» κατά τις υποστάσεις. Τόσοι και τόσοι άνθρωποι, ένας Άνθρωπος στην ουσία. Έπομένως κανένα πρόβλημα ἀλληλοκατανόησης. Αυτό το μυστήριο έζησαν οι τρεις χιλιάδες ψυχές με το κήρυγμα του ἀποστόλου Πέτρου εκείνη την ημέρα και με το βάπτισμά τους που ἀκολούθησε.

Βιάια πνοή και πρώτη γλωσσολαλία

Βοή από τον ουρανό σάν σφοδρή πνοή ανέμου επικεντρώθηκε και εισήλθε στο σπίτι που βρίσκονταν οι Απόστολοι και όλοι οι μαθητές. Μέ τα μάτια τους είδαν «πύρινες» γλώσσες να κάθονται ή καθεμιά πάνω στους Απόστολους. Γέμισαν εντός τους Άγιο Πνεύμα, ήλθαν σε κατάσταση θείας μέθης και θεωρίας και μιλούσαν γλώσσες ξένες, έλεγαν θεία λόγια και ουράνιες διδασκαλίες. Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, όχι μόνον Ιουδαίοι, αλλά και άλλων εθνικοτήτων, μόλις άκουσαν τη βοή κυριεύτηκαν από σύγχυση και κατάπληξη και συγκεντρώθηκαν στο μέρος αυτό. Κατεπλήγησαν διότι άκουγαν τους Απόστολους να μιλοῦν παραδόξως στις δικές τους έθνικές γλώσσες.

Άλλοι έρμηνευτές ήνε ότι οι Απόστολοι εξακολουθοῦσαν να μιλοῦν έβραϊκά, ενώ οι άκροατές άκουγαν ο καθένας τη γλώσσα του, που είναι και η επικρατέστερη άποψη. Άλλοι πάλι ήνε ότι μιλοῦσαν ὄντως ξένες γλώσσες της εποχής τους. Άλλοι, όπως ο αείμνηστος π. Ρωμανίδης, ήνε πως η γλωσσολαλία είναι εκδήλωση του χαρίσματος της νοερής προσευχής.

Όπως και να έχει το γεγονός πάντως, πρόκειται για μία χαριτωμένη πνευματική κατάσταση ένότητας και αγάπης, –σε αντιδιαστολή με το βίωμα διαίρε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. β' 1-11)

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἔγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μήδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρηῖτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

σης καὶ σύγχυσης τὴν ἐποχὴ τῆς Βαβέλ– γενικευμένο μᾶλλον ἐκεῖνα τὰ χρόνια, ὅταν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σαγήνευε καλοπροαίρετες ψυχές διὰ τῆς θαυματουργίας, πού ὅμως προοδευτικά ἐλαχιστοποιεῖται καὶ σχεδόν ἐξαφανίζεται τὴν ἐποχὴ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, κατὰ μαρτυρία τοῦ ἴδιου, πλὴν ἐκτάκτων περιπτώσεων ἀκόμη καὶ σήμερα.

Χλιμὸ, ἀπατηλὸ ἀπέικασμα ἐκείνης τῆς πρώτης αὐθεντικῆς ἐπέμβασης τοῦ Θεοῦ στὴν πρώτη Ἐκκλησία, ἀποτελοῦν οἱ τραγελαφικὲς καταστάσεις στὶς σύγχρονες προτεσταντικὲς συνάξεις, ἀποτέλεσμα ψυχολογικῶν ὑποβολῶν, αὐθυποβολῶν, ὑστερικῶν ἐκτροπῶν ἄρρωστων ἀτόμων, πού θέλουν νὰ «ξεχωρῖσουν», δαιμονίων ἢ συνδυασμοῦ κάποιων ἢ ὄλων τῶν παραπάνω αἰτίων.

Στόν καθέναν χωριστά

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς δὲν ἐμφανίζεται σάν θεαματικὴ τεράστια φωτεινὴ σφαῖρα, ἀλλὰ μερίζεται σὲ ὁρατὲς φωτεινὲς γλῶσσες πού καθεμίᾳ τους ἐπικάθεται καὶ σ' ἓναν ἄνθρωπο. Ὁ Θεὸς ἀπευθύνεται προσωπικά στόν καθέναν μας χωριστά, σάν σὲ ὑπεύθυνο πρόσωπο, ὄχι σὲ ἀνώνυμη μάζα ἀτόμων καὶ ἐπιδιώκει τὴν προσωπικὴ συνεργασία καθενός μαζί του. Ἀπλώνει τὸ χέρι καὶ ἐμεῖς ἐλευθέρως τοῦ δίνουμε τὸ δικό μας. Ἄπειρα τὰ χαρίσματά του καὶ οἱ συνδυασμοὶ τους. Μὲ τίς πνοές του στολίζει διαφορετικὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὥστε ὁ ἓνας νὰ συμπληρῶναι τὸν ἄλλον καὶ νὰ συγχωρεῖ τὸν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζί οἱ Ἀπόστολοι εἰς τό ἴδιο μέρος. Καί ἔξαφνα ἦλθε ἀπό τόν οὐρανόν βοή, σάν νά φυσᾷ δυνατός ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἐγέμισε ὅλο τό σπίτι ὅπου ἐκάθοντο. Καί παρουσιάσθησαν γλώσσες σάν φλόγες φωτιᾶς νά διαμοιράζωνται εἰς αὐτούς καί νά κάθεται εἰς τόν καθένα μία, καί ἐπληρώθησαν ὅλοι ἀπό Πνεῦμα Ἅγιον καί ἄρχισαν νά μιλοῦν ἄλλες γλώσσας καθὼς τό Πνεῦμα τοὺς ἔδινε δύναμιν λόγου. Κατοικοῦσαν δέ εἰς τήν Ἱερουσαλήμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπό κάθε ἔθνος ὑπό τόν οὐρανόν. Ὅταν ἔγινε ἡ βοή αὐτή, ἐμαζεύθηκε πλῆθος καί ἦσαν ὅλοι κατάπληκτοι, διότι ὁ καθένας τοὺς ἄκουε νά μιλοῦν τήν δικήν του γλώσσαν. Καί ἐξεπλήσσοντο ὅλοι καί ἐθαύμαζαν καί ἔλεγον μεταξύ τους, “Δέν εἶναι ὅλοι αὐτοί πού μιλοῦν Γαλιλαῖοι; Πῶς συμβαίνει λοιπόν νά τοὺς ἀκούμε ὁ καθένας μας εἰς τήν δικήν μας μητρικήν γλώσσαν; Πάρθοι καί Μηδοὶ καί Ἑλαμίται καί οἱ κατοικοῦντες τήν Μεσοποταμίαν καί τήν Ἰουδαίαν καί τήν Καππαδοκίαν, τόν Πόντον καί τήν Ἀσίαν, τήν Φρυγίαν καί τήν Παμφυλίαν, τήν Αἴγυπτον καί τά μέρη τῆς Λιβύης, ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸς τήν Κυρήνην, καί οἱ ἐδῶ ἐγκατεστημένοι Ῥωμαῖοι καί Ἰουδαῖοι καί προσήλυτοι, Κρῆτες καί Ἄραβες, τοὺς ἀκούμε νά μιλοῦν στίς δικές μας γλώσσες διὰ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἄλλῃον, πού σημαίνει νά ζεῖ μαζί του στόν ἴδιο χῶρο, τή χώρα τῶν ζώντων, οἰκοδομώντας τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα. Ὅπου ὑπάρχουν διάσπαση, φατρίες, φανατισμοί, ἐλευθεριότητα, παρασυναγωγές, τό Ἅγιο Πνεῦμα φυγαδεύεται.

Ὁ ἀγώνας μας μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι νά ἀποκτήσουμε τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπως ἔλεγε καί ὁ ὁσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ. Ἡ συμμετοχή στά σωστικά μυστήρια, ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ ἐργασία τῶν ἀρετῶν ὅπως οἱ νηστεῖες, οἱ ἀγρυπνίες καί οἱ προσευχές μας, σέ τοῦτο ἀποσκοποῦν: νά «μορφωθῆ» ὁ Χριστός μέσα στήν καρδιά μας καί νά μᾶς καταστήσει ζωντανά ἐκμαγεῖα τῆς χάριτός του.

Ἡ μία ἀναγκαία γιά τόν ἄνθρωπο γλώσσα

Ζοῦμε σέ ἐποχή συγχύσεως τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἐθνῶν καί τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας μεταξύ τους. Ἄνθρωποι μιλοῦν τήν ἴδια γλώσσα καί δέν καταλαβαίνουν ὁ ἕνας τόν ἄλλῃον. Ἐποχή σύγχρονος Βαβέλ, ὅπου ὁ Ἄνθρωπος παραδομένος στή γοητεία ἀπατηλῶν λογισμῶν καί τίς ἀναθυμιάσεις τῶν παθῶν καί διεστραμμένων ἐπιθυμιῶν, κλίσεων καί ροπῶν τῆς καρδιάς του, φαίνεται νά βυθίζεται ἀνεπιστρεπτί στή γοητεία τῆς ἀβύσσου καί τοῦ φρέατος τῆς ἀπωλείας. Μιά στιγμή βαθιάς προσευχῆς καί προσοχῆς ἴσως βοηθήσουν νά βρεθεῖ τό χαμένο κέντρο. Ἐκ τῶν ἐγκάτων μᾶς καλεῖ θεσπέσια ἡ φωνή τῆς Παράδο-

4 Ἰουνίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως († 326).
Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.
Ἦχος: — Ἐωθινόν: — Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, π΄ 12.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

σης, δηλαδή τοῦ Χριστοῦ παραδιδόμενου ἀπό μένα σέ σένα καί ἀπό γενεά σέ γενεά, τοῦ Αὐτοῦ ζῶντος στούς αἰῶνες μέσα στήν Ἐκκλησία του. Ἀνάγκη μεγάλη καί ἐπείγουσα, ἀδελφοί, νά βροῦμε τόν Χριστό. Πού; Ἐκεῖ πού τόν ἀφήσαμε. Ἡ Χριστός ἦ χάος. Ἡ μετάνοια καί ἡ πίστη πού ἀπορρέει ἀπό αὐτή σείει καί μετακινεῖ βουνά κατὰ τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου. Σκοπός τῆς ζωῆς καί ὀλοκλήρης τῆς ὑπαρξῆς μας εἶναι, ὑπερβαίνοντας ἐν μέσῳ θλίψεων καί δοκιμασιῶν τό κενό πού μᾶς μεταγγίζει ἡ πνευματική μας κατάντια, νά στραφοῦμε πρὸς τόν μόνο δυνάμενο νά μᾶς σώσει μέ ἰσχυρή, θρηνώδη κραυγή καί δάκρυα. Τότε καί οἱ ἡέξεις μας θά σαρκῶνουν τήν Ἀγάπην, τή μόνη ἀπαραίτητη γλώσσα παρελθόντος, παρόντος καί μέλλοντος.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΛΕΥΣΕΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ
(κατά τήν ἑβδομάδα 5-11 Ἰουνίου 2017)**

- Καθημερινῶς τελοῦνται ὁ Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία κατὰ τίς ὥρες 6.30-9 π.μ. καί ὁ Ἑσπερινός - Παράκληση κατὰ τίς ὥρες 6-7.30 μ.μ.
 - Τό Σάββατο 10 Ἰουνίου ἐ.ἔ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός κατὰ τίς ὥρες 7-9 μ.μ.
 - Τήν Κυριακή 11 Ἰουνίου ἐ.ἔ. Ὁρθρος - Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία κατὰ τίς ὥρες 7-10.30 π.μ. Ὁ Ἑσπερινός - Χαιρετισμοί Τιμ. Σταυροῦ κατὰ τίς ὥρες 6-8 μ.μ.
 - Ἱερές Ἀγρυπνίες θά τελεστοῦν ἕως τήν 15ν Ἰουνίου: τήν Παρασκευή 9 Ἰουνίου καί τήν Δευτέρα 12 Ἰουνίου (στήν ὁποία θά ψάλει ἡ Χορωδία τῆς Ρωσικῆς Παροικίας Ἀθηνῶν) ἀπό τίς 9 μ.μ.
- Ὁ Ὁρθρος, ἡ Θ. Λειτουργία καί ὁ Ἑσπερινός καθημερινά, ὡς καί οἱ Ἱ. Ἀγρυπνίες, θά ἀναμεταδίδονται ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 89.5 FM καί ζωντανά ἀπό τό Διαδίκτυο στόν ἰστότοπο agiaeleni.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr